

Nicole Frisone: A gyakornok

A könyvtár szakos hallgatók élete a New Jersey állambeli Rutgers Egyetemen és máshol egyénekenként nagyon változó. Ahogy a diplomaosztó ideje egyre jobban közeledik, az én napi időbeosztásom is meglehetősen eltér az első félévi napirendtől, amikor például könyvtári gyakorlat hiányában senki nem akart nekem állást adni. Akkor önkéntesként és gyakornokként, vagyis fizetség nélkül kezdtem könyvtárban dolgozni, vagyis a napok között azért van sok hasonlóság is.

Reggel hétkor már ébren vagyok, ez persze attól is függ, hánykor kezdődik az aznapi munkaidő vagy az órák az iskolában. A délelőttöt általában valamelyik munkahelyemen töltöm, délután pedig iskolába megyek. Mindössze néhány csoporttársam lakik kollégiumban, vagyis közel az óra helyéhez, a legtöbben albérletben vagy otthon laknak, némelyek egész messze az egyetemtől. Nekem negyvenöt percbe telik, amíg a Princeton közeli otthonomból beérek az egyetemre.

Az új időtartama a legfőbb oka annak, hogy minden nap megpróbálom időrendileg egyeztetni a munkahelyi és iskolai feladatokat, hogy ne kelljen csupán párórás elfoglaltság miatt annyi időt elvesztegetnem. Az egyetemen nyáron is rendes oktatás folyik, ezt kihasználva mostanában tízre járok dolgozni, és körülbelül délután háromig dolgozom. Az órák rendszerint késő délután kezdődnek, és sokszor este fél tíz után érnek véget. Olyankor már alig várom, hogy hazaérjek. A rendes őszi és tavaszi félévben könyvtár szakon a legtöbb tantárgyból egy héten egy alkalommal kell órára menni, ez viszont majdnem három óra hosszát tart. A nyári kurzusokon más a helyzet, azok sűrített beosztással működnek, és hetente kétszer vagy háromszor is kell órára menni. Ezen a nyáron két órára járok, mind a kettő két alkalmat jelent egy héten, három vagy négy óra, este tízig. Emellett egy online tantárgyat is felvettem, hogy minél hamarabb megkapjam a diplomámat. Időközben már felvételt nyertem a történelem PhD-programba egy másik egyetemen, Minnesota államban. Muszáj időben végeznem, hogy azt el tudjam szeptemberben kezdeni.

A munka valamelyest változatosságot jelent napjaimban. Jelenleg három részmunkaidős állásom van. Az első a Center of Alcohol Studies könyvtára az egyetemen, ahol hetente kétszer négy órát dolgozom. Itt az tájékoztatási pultnál ülve általános, de vegyes feladatokat végzek. Olykor válaszolok az olvasók kérdéseire személyesen és telefonon, segítek cikkeket megkeresni vagy könyvtárközi kölcsönzést lebonyolítani, máskor fénymásolok, szkennelek, és mindenféle egyéb furcsa munkát elvégzek, ami egy kis szakkönyvtárban adódik. Viszont ezt az állást szeretem a legjobban. Nemcsak a változatosság miatt, hanem azért is, mert kérdések és olvasók hiányában azzal foglalkozhatok, amit a legjobban szeretek. A levéltári állomány egy feltáratlan részét dolgozom fel, és ehhez minden segítséget és támogatást megkapok. Önkéntesként kezdtem, majd gyakornokként folytattam ezt a munkát, és ma már önállóan, minden különösebb irányítás vagy hókuszpókusz nélkül végzem. Az idők során dobozokban gyűjtött anyagokat válogatom, rendszerezem, majd savmentes mappába és dobozba teszem. A dobozokra aztán címkét nyomtatok, majd a mappák és dobozok tartalma alapján elkészítem a hozzájuk tartozó segédanyagokat is. Mindez rövidesen az internetre is felkerül, és elérhető lesz bárhol. A tavasszal az állami könyvtáros-konferencián egy posztert mutattunk be a másik két részmunkaidős könyvtár szakos diákkal az általános iskolai korosztálynak szánt alkohol- és kábítószer-ellenes propagandaanyagok történetéről, amihez ebből a gyűjteményből válogattunk eredeti anyagokat. Megjegyzem, jól mutat az önéletrajzomban a munka is és a poszter is.

A másik két állásom is körülbelül ugyanennyi elfoglaltsággal jár. Egy másik könyvtárban is dolgozom az egyetemen, a referenzpultnál, a főleg humán- és társadalomtudományi gyűjteménnyel rendelkező, sokkal forgalmasabb Alexander Könyvtárban. Ez a könyvtár központi helyen található, a fő kampuszon, közvetlen a Könyvtár- és Információtudományi Szak épülete mellett. Ezt ugyan időközben átkeresztelték, és a könyvtár szó kimaradt belőle. Referenz-asszisztensi minőségemben minden tőlem telhetőt megteszek, hogy a legmegfelelőbb választ adjam a diákok, oktatók és olvasók legabszurdabb kérdéseire is. Ezek leggyakrabban a folyóirat-közlemények elérhetőségére vonatkoznak, hogy vajon ez és ez a cikk megvan-e, és ha igen, milyen formában, nyomtatott vagy elektronikus formában. Azt találtam, hogy ha véletlen csak mikrofilmen található, az már nem olyan népszerű válasz. Sok a számítógép használatával kapcsolatos probléma is, ami ugyancsak a referenz-asszisztens feladata. A kérdések közt elvétve akad levéltárra vonatkozó, ami pedig engem jobban érdekelne. Az egyetemi levéltár, bár ugyanebben az épületben, de másik szinten helyezkedik el, és ott külön tájékoztató szolgáltatás működik kizárólag szakkönyvtárosok részvételével, ott hiába is próbálkoztam volna állást találni.

De azért nem nagyon unatkozom itt sem, az egyetemisták tesznek róla, hogy ez lehetőleg sose forduljon elő. Néha olyan kérdéseik vannak, hogy az ember füle kettéáll, de ahogy tanítottak bennünket, udvariasan eligazítjuk őket is.

"Khm, lehet itt könyveket kölcsönözni?"

"Az lenne a kérdésem, hogy a honlapon az ugye ott van, hogy lehet egy cikket megtalálni, de hogy találok könyveket?"

"Egy könyvre lenne szükségem, ami a Szovjetunióról szól. Már megírtam a dolgozatot, csak még néhány idézet kellene bele... Nem, semmi specifikus, csak valami általános könyv a Szovjetunióról úgy általában..."

"Egy óra múlva be kell adnom ezt és ezt a dolgozatot, és azonnal kellene öt referált cikk hozzá."

Ez utóbbi a leggyakoribb kérés, az időintervallum néha megengedően eléri a két-három órát is.

A két Rutgers-állás heti négy napot vesz igénybe, a harmadik állásom kevésbé kiszámítható. Egy héten egyszer, vagy pénteken, vagy valamelyik hétvégi napon, a Princetoni Helytörténeti Társaságnál dolgozom kutatói asszisztens munkakörben. Általában a tervbe jöhető kiállításaihoz keresek információkat és anyagokat. Tavaly nyáron a Woodrow Wilson és Grover Cleveland közti kapcsolat érdekelte őket. Mindketten itt éltek 1902-1908 között. Az idén voltak olyan kedvesek és megtiszteltek egy ösztöndíjjal, hogy önálló kutatást végezzek az ötvenes évekbeli princetoni lakásviszonyokról. Mivel ez az én saját kutatási témám, ez a projekt nem ismerhet időkorlátokat, és minden szabad percemben azon kapom magam, hogy már megint ezen gondolkodom...

Legkésőbb fél tizenegyre végre otthon vagyok. Ekkor jutok vacsorához és tervezem meg a következő napot. Tizenegykor megnézem, hátha valamelyik csatorna ismétli kedvenc tévésorozatom, a Gyilkos sorok valamelyik régi epizódját. Mivel a hétköznapjaim ennyire be vannak táblázva, csak hétvégén jut időm az iskolai feladatok legnagyobb részére, ilyenkor olvasom el a kötelezőket és írom meg a beadandókat. Néha, pihenésképpen, varrogatok vagy hímzek. De a hévége sose elég semmire, hétközben meg végképp nem jut idő ilyesmire.

Na szóval, így néznek ki napjaim...